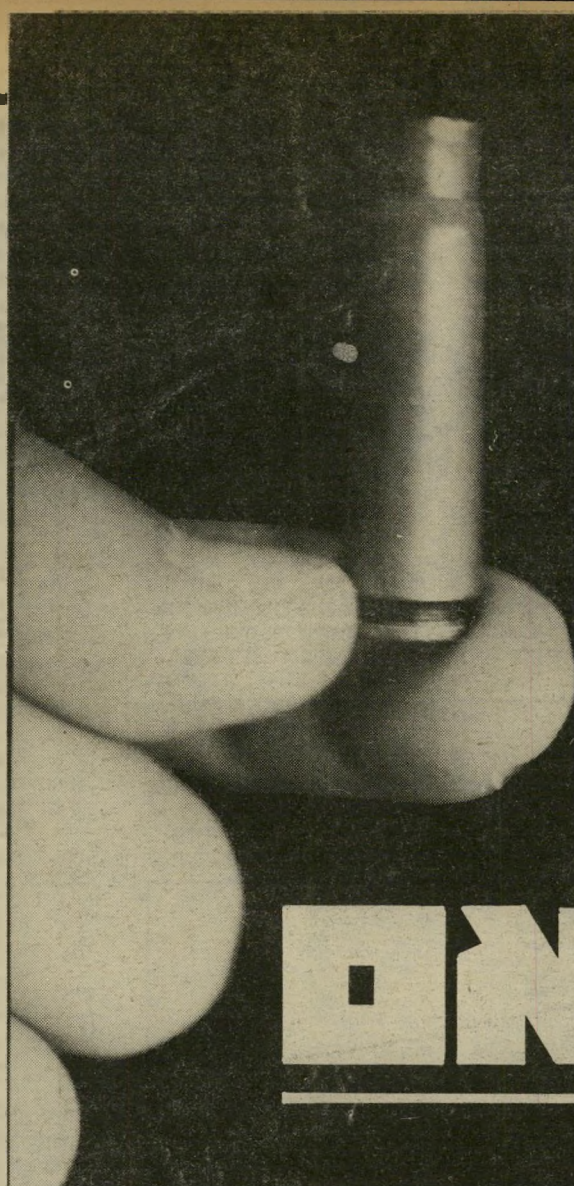

היום שבו מתה אילהאם

ענת סרגוסטי
משחזרת במילים
ובתצלומים את אשר
קרה במיכללה —
ואת קורות הנכשות
המעורבות בטרגדיה

והבטיח לה לחזור הביתה מייד אחרי הבחינה. הוא ארז את סיפריה לימוד בתיק קטן, לעיון אחרון שלפני הבחינה, נשק לילדים ויצא מן הבית. הוא לא ידע שלא יחזור עוד.

בבית שמעבר לרחוב בקלקילה התעורר ג'מאל נזאל מבכי בתו התינוקת. אשתו קמה להאכיל אותה, והוא קם להתלבש. גם הוא עמד לנסוע לחברון, לבחינת-הסיום, יחד עם סעד שכנו. הוא ידע את החומר על בוריו, אבל לא יכול היה להשתחרר מן ההתרגשות שלפני בחינה גדולה וקובעת. בתו הגדולה, בת השנתיים-ג'מאל, לא היה לו ראש אליה. הוא נפרד ממישפחתו והבטיח לחזור בצהריים.

הוא לא ידע שלא יוכל לקיים את הבטחתו.

מקום מוצל

ב אותו בוקר קמו שלושה אנשים אחרים באישיש בארץ. אין לדעת מה הרגיש כל אחד מהם לעצמו, כשהתפלל את תפילת-השחרית. אחרי התפילה התיישבו שלושתם (אולי ארבעתם, ואולי יותר), וברקו את הפרטים האחרונים של המיבצע שתוכנן לאותו יום. מכונית הפיגוע הלבנה עמדה לפני ביתו של אחד מהם מוכנה, מיכל-הדלק היה מלא. שתי כופיות, אחת אדומה ואחת שחורה, היו מוכנות ומקפולות.

שעת השי"ן התקרבה. ליכם של הצעירים

תלמיד המיכללה האיסלאמית מחזיק בחרמיל של קלציניקוב שנסאר מוטל על הארץ במקום שבו נרצח חברו

היא עמדה לנסוע עם אמה לירושלים. לבקר את כ"דודה השוכן בבית החולים.

אילהאם לא ידעה כיצד יסתיים היום. באותה שעה התעורר בקלקילה סעד צברי. גם הוא התעורר מוקדם, מרוב התרגשות. ליבו דפק, אחרי ארבע שנות-לימוד בהתכתבות עמד לנסוע לאוניברסיטה בחברון, לבחינה האחרונה. סעד קם להתלבש. הוא היה גבר מוצק. אשתו כבר היתה ערה. היא טיפלה בארבעת ילדיהם הקטנים. סעד בן ה-40 שם לב שאינה מרגישה בטוב. הוא הניח שזה בגלל הריונה, שנכנס לחודש השני,

יום ג', שעה 6 בבוקר, שכם. אילהאם אבויזערור פקחה ווג עיניים חומות גדולות. היא התמתחה בעצליים והביטה החוצה. השמש כבר היתה גדולה וצהובה בשמיים כחולים נקיים. היום יהיה יום חם, חשבה לעצמה וקמה להתרחץ. מצב-רוחה היה מרומם. נותרו חמישה ימים בלבד עד לחתונה שלה, והיא חיכתה לטקס בכיליון-עיניים.

אילהאם התלבשה. היא ידעה שגם היום לא תלך לאוניברסיטה — מיכללת אלינג'אח בשכם — מכיוון שזו סגורה כבר מזה שלושה חודשים.

מוות מול מוות למעלה: גל-האבנים שהוקם בכיכר שליד השוק בחברון. במקום שבו נרצח תלמיד-הישיבה אהרון גרוס. משמאל: שלולית הדם במקום שבו נרצח אבויזערור, מוקפת אבנים למחרת הירצחו.